

Таким чином, бюджетування грошових коштів є невід'ємною частиною ефективної системи фінансового планування та управління на підприємстві.

к.е.н., доц. Побережець О.В., асп. Аккузина Г.Е.

Організація обліку технічного обслуговування, ремонту та поліпшення основних засобів

У процесі експлуатації основні засоби (фонди) постійно зношуються потребують певних витрат на технічне обслуговування, на періодичний та капітальний ремонт, модернізацію і заміну.

Технічне обслуговування – це комплекс операцій які підтримують об'єкт основних засобів (фондів) у робоспосібному та справному стані.

Поточний ремонт проводиться з метою збереження основних засобів (фондів) у придатному для продуктивного використання стані шляхом проведення регулярних ремонтно-профілактичних операцій, усунення дрібних неполадок, заміни спрацьованих деталей.

Капітальний ремонт – полягає у відновленні фізично спрацьованих конструктивних елементів основних засобів та первісних техніко-експлуатаційних їх параметрів. На відміну від поточного ремонту він є найбільш складним за обсягом виконуваних робіт і проводиться через тривалі проміжки часу (один раз на кілька років).

Модернізація, модифікація, добудова, дообладнання, реконструкція та інше – це поліпшення основних засобів (фондів), які приводять к збільшенню майбутніх економічних вигод, очікуваних від використання їх.

Правильність віднесення витрат на проведення технічного обслуговування, ремонту та поліпшення основних засобів (фондів) є основним завданням організації бухгалтерського та податкового обліку технічного обслуговування, ремонту та поліпшення основних засобів (фондів).

Бухгалтерський облік розмежує підтримку об'єкта основних засобів у робочому стані та його поліпшення.

Витрати на підтримку об'єкта у робочому стані використання (технічний огляд, технічне обслуговування, ремонт тощо) та отримання первісної суми майбутньої економічної вигоди від його використання включаються до складу витрат періоду суб'єкта господарювання та відображають по дебету рахунків 23 “Виробництво”, 91 “Загальноновиробничі витрати”, 92 “Адміністративні витрати” та 93 “Витрати на збут”.

Витрати на капітальний ремонт об'єктів основних засобів визнаються витратами звітного періоду. Такі витрати можуть бути визнані капітальними інвестиціями, якщо витрати на значний огляд і капітальний ремонт можуть бути ідентифіковані з окремою з амортизованою частиною (компонентом) основних засобів. Витрати на ремонт можуть бути визнані капітальними інвестиціями, якщо ціна придбання активу вже відображає зобов'язання (необхідність) суб'єкта господарювання здійснити в майбутньому витрати для приведення активу до стану, в якому він придатний для використання. Наприклад, у разі придбання будівлі, яка

потребує ремонту, витрати на ремонт приймаються на збільшення первісної вартості цієї будівлі до суми, яка може бути відшкодована від використання будівлі в майбутньому.

Вартість робіт, що приводять до збільшення очікуваних майбутніх вигод від об'єкта основних засобів, включається до капітальних інвестицій з майбутнім збільшенням первісної вартості основних засобів. Підставою для визнання капітальними інвестиціями витрат, пов'язаних з поліпшенням основних засобів, є зростання внаслідок цих витрат очікуваного терміну корисного використання об'єкта, кількості та/або якості продукції (робіт, послуг), яка виробляється (надається) цим об'єктом.

Прикладами такого поліпшення є:

а) модифікація, модернізація об'єкта основних засобів з метою подовження терміну його корисної експлуатації або збільшення його виробничої потужності;

б) заміна окремих частин устаткування для підвищення якості продукції (робіт, послуг);

в) впровадження ефективнішого технологічного процесу, що дозволить зменшити первісно оцінені виробничі витрати;

г) добудова (надбудова) будівлі, що збільшить кількість місць (площу) будівлі, обсяги та/або якість виконуваних робіт (послуг) чи умови їх виконання.

Рішення про характер і ознаки здійснюваних суб'єктом господарювання робіт, тобто, чи спрямовані вони на підвищення техніко-економічних можливостей (модернізація, модифікація, добудова, реконструкція) об'єкта, що приведе у майбутньому до збільшення економічних вигод, чи здійснюються вони для підтримання об'єкта в придатному для використання стані та одержання первісно визначеної суми майбутніх економічних вигод від його використання, приймається керівником підприємства з урахуванням результатів аналізу існуючої ситуації та суттєвості таких витрат. Зокрема, заміна окремих важливих компонентів (частин) основних засобів (двигунів тощо) може бути відображена як заміна об'єкта основних засобів, якщо термін корисного використання такої частини відрізняється від терміну корисного використання основних засобів, до яких належить цей компонент. У цьому разі заміна такого компонента відображається капітальними інвестиціями у придбання нового об'єкта основних засобів і списанням заміненого об'єкта. Витрати на поліпшення основних засобів для відновлення майбутніх економічних вигод, очікуваних від їх використання, визнаються капітальними інвестиціями за умови, що балансова вартість активу не перевищує суми його очікуваного відшкодування.

Сумою очікуваного відшкодування вважається найбільша з двох оцінок: чиста вартість реалізації або теперішня вартість майбутніх чистих грошових надходжень від використання основних засобів, включаючи його ліквідаційну вартість.

Приймання закінчених робіт з ремонту і поліпшення основних засобів (модернізація, добудова, реконструкція тощо) оформлюється актом приймання-здачі відремонтованих, реконструйованих та модернізованих об'єктів (форма ОЗ-2).

У технічні паспорти, інвентарні картки або інші реєстри аналітичного обліку відповідних об'єктів основних засобів заносяться дані про змінені техніко-економічні характеристики (вартість, потужність, площа тощо) у результаті їх поліпшення.

Літ ерат ура:

1. Цал-Цалко Ю. С. Фінансова звітність підприємства та її аналіз : [навч. посібник]. – К. : ЦУЛ, 2002. – 359с.
2. Філімоненков О. С. Фінанси підприємств : [навч. посібник]. – К. : Вид-во «Ніка-Центр», 2002. – 359с.